

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în privința inculpatului

Bivol Feodor Vasile, născut la 12.05.1958, originar și domiciliat în s. Costești, r-l Ialoveni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- Instanța de fond din 03.04.2013 - pînă la 23.12.2013;

- Instanța de apel din 30.01.2014- pînă la 19.02.2014;

- Instanța de recurs din 06.05.2014- pînă la 04.06.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătorei Hîncești din 23decembrie.2013, Bivol Feodor a fost condamnat în baza art.190 alin.(2), lit.c), d), Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea întreprinderilor și gestionarea bunurilor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 CP RM, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus admiterea acțiunilor civile și încasarea din contul inculpatului Bivol Feodor Vasile în beneficiul părții vătămate Catană Gheorghe prejudiciul material în sumă de 6766 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, în beneficiul părții vătămate Cociobanu Ion prejudiciul material în sumă de 7536 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, în beneficiul părții vătămate Cociobanu Maria prejudiciul material în sumă de 8041 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei și în beneficiul părții vătămate Bajora Constantin prejudiciul material în sumă de 9792 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat, că inculpatul Bivol Feodor Vasile fiind numit prin ordinul nr.3 din 10.03.2000 a S.A. „Fin” din s.Costești, r-nul Ialoveni în funcție de director adjunct, folosindu-se de situația de serviciu, avînd scopul de a dobîndi ilicit bunurile altor persoane prin înșelăciune, adică urmînd scopul de cupidare, în luna septembrie 2009 a afișat un anunț pe

teritoriul fabricii de vin din s.Leușeni, r-nul Hîncești, precum că achiziționează struguri contra plată, neavînd de fapt intenția să se achite cu vînzătorii, știind cu bună seamă că situația financiară a S.A.”Fin”, era extrem de neprielnică la acel moment și nu are mijloace cu care să achite.

Bivol Feodor Vasile, folosindu-se de lipsa educației juridice a vînzătorilor, înșelîndu-i și ducîndu-i în eroare că se va achita cu ei pentru poama livrată în timp de 3 zile prin intermediul Băncii de Economii, a colectat:

-la 26.09.2009 de la Cociobanu Ion 4710 kg struguri de poamă, soi „Aligote” la prețul de 1,60 lei pentru 1 kg, în sumă totală de 7536 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la 28.09.2009 de la Cociobanu Maria 4730 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 8041 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la 29.09.2009 de la Catană Gheorghe 3980 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 6766 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la 29.09.2009 de la Bajora Constantin 5760 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 9792 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile.

Astfel, Bivol Feodor Vasile a însușit bunuri în valoare totală de 32135 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Bivol Feodor Vasile pron care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal

Întru susținerea motivelor a indicat că:

- strugurii nu au fost procurați de către el personal, dar de către agentul economic „Fin” SA, prin intermediul lucrătorilor acestuia și în baza contractelor în care s-au indicat cantitatea, sortul și costul acestuia, părților vătămate li s-a explicat că întreprinderea nu dispune de surse financiare din motivul embargoului la transportul de vinuri în Federația Rusă;

- de către organul de urmărire penală nu a fost menționat în ce mod au fost însușiți banii și bunurile, or el nu a avut intenția de a înșela aceste patru persoane, deoarece anterior a mai procurat struguri de la alte 700 de persoane, față de care întreprinderea s-a achitat integral;

- conform rechizitoriului este indicat că situația financiară a întreprinderii era extrem de neprielnică, iar conturile au fost blocate o perioadă îndelungată de timp, mai mult ca atât, debitorii nu achitau datoriile față de „Fin” SA, datoriile constituind peste 400000 lei, astfel consideră că în cazul de față au avut loc niște relații de ordin civil, bazate pe contractele de vînzare-cumpărare;

- la propunerea ofițerului de urmărire penală, procuratura Hîncești prin ordonanța din 13.08.2012, a încetat urmărirea penală din lipsa elementelor

infracțiunii. La plîngerea părții vătămate Cociobanu Ion, procurorul prin ordonanța din 17.09.2012, a abrogat ordonanța de încetare a urmăririi penale, motivînd doar că nu a existat în fapt cauza care a determinat încetarea urmăririi penale, astfel ordonanța dată este ilegală deoarece contravine prevederilor art.287 alin.(4) CPP RM, conform cărora reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite, ori un viciu fundamental. Abrogînd ordonanța de încetare, procurorul nu a combătut nici-un motiv, invocat în ordonanța legală de încetare a urmăririi penale. De asemenea au fost depistate și alte încălcări procesuale;

- consideră că dînsul nu este subiectul infracțiunii, deoarece conform cerințelor art.153 alin.(3) Cod Civil, acționarii nu răspund pentru obligațiile societății, mai mult ca atît, organul de urmărire penală nu a constatat și nu a indicat care erau obligațiunile sale de serviciu, ce au fost folosite la procurarea strugurilor de poamă;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bivol Feodor Vasile pe art. 190 alin.2, lit.c), d) CP RM a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. Instanța de apel a în urma rejudecării cauzei, a constatat că:

Bivol Feodor Vasile, este învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2), lit.c),d) Cod Penal și anume de faptul că fiind numit prin ordinul nr.3 din 10.03.2000, a S.A. „Fin” din s.Costești r.Ialoveni, în funcție de director adjunct, folosindu-se de situația de serviciu, avînd scopul de a dobîndi ilicit bunurile altor persoane prin înșelăciune, adică urmînd scopul de cupidare, în luna septembrie 2009 a afișat un anunț pe teritoriul fabricii de vin din s.Leușeni, r.Hîncești precum că achiziționează struguri contra plată, neavînd de fapt intenția să se achite cu vânzătorii, știind cu bună seamă că situația financiară a S.A.”Fin”, era extrem de neprielnică la acel moment și nu are mijloace cu care să achite.

Bivol Feodor Vasile, folosindu-se de lipsa educației juridice a vânzătorilor, înșelîndu-i și ducîndu-i în eroare că se va achita cu ei pentru poama livrată în timp de 3 zile prin intermediul Băncii de Economii, a colectat:

-la data de 26.09.2009 de la Cociobanu Ion 4710 kg struguri de poamă, soi „Aligote” la prețul de 1,60 lei pentru 1 kg, în sumă totală de 7536 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la data de 28.09.2009 de la Cociobanu Maria 4730 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 8041 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la data de 29.09.2009 de la Catană Gheorghe 3980 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 6766 lei, cauzîndu-i daune în proporții considerabile;

-la data de 29.09.2009 de la Bajora Constantin 5760 kg struguri de poamă soi „Sauvignon” la prețul de 1,70 lei, în sumă totală de 9792 lei, cauzându-i daune în proporții considerabile.

Astfel, Bivol Feodor Vasile a fost învinuit că a însușit bunuri în valoare totală de 32135 lei.

Instanța de apel, cercetînd minuțios probele administrate din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, a conchis că învinuirea înaintată lui Bivol Feodor Vasile, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2), lit.c), d) CP RM, *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită cu cauzare de daune în proporții considerabile și cu folosirea situației de serviciu*, nu a fost probată.

Instanța de apel a constatat cele menționate în urma cercetării suplimentare a probelor administrate la caz, și anume prin: *declarațiile inculpatul Bivol Feodor Vasile; declarațiile părților vătămate Cociobanu Ion Nicolae; Cociobanu Maria Gheorghe; Bajora Constantin Nicolae; declarațiile martorului Codreanu Nicolae, plîngerea lui Cociobanu Maria din 24.05.2012 prin care pretinde că un grup de locuitori a s. Ciuciuleni, r. Hîncești au fost înșelați de Bivol Feodor, neachitîndu-le pentru poama realizată (f.d.24); plîngerea lui Bajora Constantin din 25.05.2012 prin care pretinde că a fost înșelat de Bivol Fedor, neachitîndu-i pentru poama realizată (f.d.25); bonurile de primire eliberate de către Fin” SA, conform cărora de la Cociobanu Ion au fost primite struguri de poamă de soiul „Aligote” în sumă de 7536 lei (f.d.244), de la Cociobanu Maria au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 8041 lei (f.d.245), de la Bajora Costantin au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 9792 lei (f.d.246) și de la Catana Gheorghe au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 6766 lei (f.d.247); recipisa scrisă de către inculpatul Bivol Feodor Vasile din 28.01.2013 prin care se obligă să restituie părților vătămate suma de 33 000 le pînă la 28.02.2013 (f.d.248); procesul-verbal de confruntare dintre Bivol Feodor Vasile și martorul Codreanu Nicolae din 05.02.2013 (f.d.140-14).*

De asemenea, Colegiul a menționat că, organul de urmărire penală nu a determinat și nu a stabilit cu certitudine care anume erau atribuțiile funcționale ale lui Bivol Feodor, avea acesta dreptul de a gestiona, primi și a se achita pentru bunurile procurate de către întreprinderea „Fin” SA, sau nu.

Astfel, instanța de apel, a conchis că, Bivol Feodor Vasile nu avea calitatea de persoană cu funcție de răspundere din cadrul companiei „Fin” SA, or, în cazul de față, ordinul intern privind primirea strugurilor din poamă, precum și achitarea pentru primirea poamei, urma și a fost de fapt emis de către directorul „Fin” SA.

Nu a fost stabilit cu certitudine care anume persoană cu funcție de răspundere din cadrul „Fin” SA, avea obligația de a primi bunurile de la cetățeni și purta răspunderea de depozitarea și soarta de mai departe a bunurilor primite, în cazul de

față a strugurilor de poamă.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul Penal a considerat că învinuirea înaintată lui Bivol Feodor Vasile, este bazată pe unele presupuneri neîntemeiate, precum că anume Bivol Feodor Vasile, urma să se achite pentru poama colectată de la părțile vătămate Cociobanu Ion, Cociobanu Maria, Bajora Constantin și Catană Gheorghe.

La materialele cauzei penale, au fost anexate bonurile de primire eliberate de către Fin” SA, conform cărora de la Cociobanu Ion au fost primite struguri de poamă de soiul „Aligote” în sumă de 7536 lei, de la Cociobanu Maria au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 8041 lei, de la Bajora Costantin au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 9792 lei și de la Catana Gheorghe au fost primite struguri de poamă de soiul „Sauvignon” în sumă de 6766 lei, instanța de apel a conchis că bonurile date nu confirmă nici într-un caz faptul însușirii produselor livrate, struguri de poamă de la părțile vătămate, de către Bivol Feodor Vasile, or, marfa dată a fost recepționată de către Bivol Feodor Vasile în calitate de colaborator al companiei de vinificație „Fin” SA, nemijlocit pentru întreprindere, dar nicidecum pentru el personal.

Instanța de apel a menționat că, Bivol Feodor Vasile nu a dobândit bunurile de la părțile vătămate pentru sine însuși, dar pentru compania în cadrul căreia activa, faptul dat denotă doar existența unor relații de ordin civil dintre întreprinderea „Fin” SA și părțile vătămate Cociobanu Ion, Cociobanu Maria, Bajora Constantin și Catană Gheorghe, bazate pe contractele vânzare-cumpărare a mărfii încheiate între părți, contractele date conținând în sine prețul bunurilor, cantitatea cât și calitatea.

Astfel, Colegiul Penal a conchis că:

- pretențiile părților vătămate urmau a fi soluționate de către acesta pe cale judiciară, în instanța de judecată în procedura civilă, or, nu pot fi incriminate anumite acțiuni de ordin civil lui Bivol Feodor Vasile, având în vedere că strugurii au fost procurați de către „Fin” SA, în necesități de producție ale întreprinderii și nicidecum în interesele personale ale lui Bivol Feodor Vasile;

- nu a fost demonstrată nici intenția lui Bivol Feodor Vasile de a înșela părțile vătămate, or după cum s-a dovedit atât din materialele cauzei, cât și din declarațiile lui Bivol Feodor Vasile, întreprinderea „Fin” SA, anterior a mai recepționat marfă, struguri de poamă și de la alte persoane, pentru care a achitat o sumă de aproximativ 3500000 lei, fapt care iarăși denotă lipsa intenției lui Bivol Feodor Vasile de a dobândi bunurile părților vătămate, abuzînd de încrederea acestora, or relațiile anterioare dintre compania vinicolă, cu alte persoane nu au avut careva urmări conflictuale.

Din cele reiterate, Colegiul Penal a mai rețut inclusiv și faptul, că pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Astfel, Colegiul Penal a relevat că în cazul de față, nu personal Bivol Feodor

Vasile era obligat de a se achita cu părțile vătămate pentru procurarea strugurilor de poamă, responsabilitatea dată fiind a întreprinderii „Fin” SA. Conform materialelor cauzei penale, întreprinderea „Fin” SA, a avut conturile blocate o perioadă îndelungată de timp, motivul fiind embargoul impus de către Federația Rusă față de vinul din RM. Federația Rusă fiind principalul importator al vinurilor produse de către „Fin” SA.

Reieșind din această situație, nu a putut fi incriminat lui Bivol Feodor Vasile, intenția de înșelăciune, or după cum s-a adevărit, întreprinderea nu dispunea pentru moment de surse materiale pentru achitare, dar inculpatul nu poate purta răspundere pentru acțiunile nemijlocite ale acesteia.

În ședința instanței de apel, părțile vătămate Cociobanu Ion, Cociobanu Maria și Bajora Constantin au declarat că n-au pretenții materiale față de inculpat, le-a fost restituit integral prejudiciul material de către directorul SA „Fin” Diaconu.

Aceste circumstanțe au confirmat încă o dată în plus că poama de la aceste persoane a fost achiziționată de inculpat nu pentru sine dar pentru SA „Fin”, director al căreia era Diaconu, care și urma să se achite cu realizatorii de struguri.

Colegiul Penal a mai menționat și faptul că la propunerea ofițerului de urmărire penală din cadrul CPR Hîncești din 08.08.2012 (Vol.I.f.d.86), procuratura Hîncești prin ordonanța din 13.08.2012 (Vol.I.f.d.87-88), a încetat urmărirea penală din lipsa elementelor infracțiunii.

Ulterior însă, în baza plîngerii părții vătămate Cociobanu Ion, procurorul raionului Hîncești Moroz Remus, prin ordonanța din 17.09.2012, a abrogat ordonanța de încetare a urmării penale, motivînd prin faptul că nu a existat în fapt cauza care a determinat încetarea urmării penale.

Colegiul Penal a conchis, că ordonanța procurorului din 17.09.2012, privind abrogarea ordonanței de încetare a urmării penale și remiterea materialelor organului de urmărire penală pentru continuarea urmării penale, contravine prevederilor art.287 alin.(4) CPP RM, care indică că „în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmării penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmării penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmării precedente au afectat hotărîrea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmării penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire”.

În cazul de față, Colegiul Penal a considerat că procurorul la emiterea ordonanței din 17.09.2012, nu a constatat careva temeuri vizate de norma precitată mai sus.

5. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, pe motiv că

instanța de apel avînd dreptul să reformeze sentința atacată, și-a întemeiat soluția într-un mod determinat pe declarațiile inculpatului.

În opinia acuzării, Colegiul penal, a omis să se expună asupra unei circumstanțe importante precum, inculpatul fiind subiectul activ al infracțiunii imputate prin rechizitoriu, avea calitatea de persoană care gestionează o organizație comercială, fapt care nu a fost negat nici de către însuși Bivol Feodor, care a reiterat că activa în funcție de director adjunct și care respectiv este confirmat prin ordinul nr.3 din 10.03.2000, a S.A."Fin" din s. Costești, r-nul Ialoveni.

O altă probă ce demonstrează intenția frauduloasă a făptașului față de obligațiunile asumate, în raport cu victima, este informația parvenită la solicitarea organului de urmărire penală, prin care „Banca de Economii”, a specificat că în perioada anului 2009, inculpatul Bivol Feodor, nu deținea conturi de depozit, card, în nici o subdiviziune a instituției respective (f.d. 121-125, V.I), iar afirmația instanței de apel prin care indică contrariul justificînd acțiunile inculpatului, precum acesta anterior a mai eliberat asemenea bonuri de plată, sunt lipsite de aspect logic.

Referitor la argumentul Colegiului penal, prin care se invocă existența relațiilor de ordin civil dintre S.A. „Fin” și părțile vătămate, acuzarea remarcă că, în situația dată, intervenția legii penale a fost justificată odată ce s-a constatat că, restabilirea drepturilor lezate a părților vătămate prin mijloacele justiției civile, se făcea imposibilă, deoarece făptuitorul la apariția acestor raporturi urmărea scopul de cupiditate și nicidecum nu avea intenția și dorința să-și onoreze angajamentul asumat.

La fel, a fost lăsat fără apreciere și acel fapt că, în postura sa de director adjunct al întreprinderii pe care o gestiona, Bivol Feodor, și-a asumat niște angajamente și respectiv el era responsabil de executarea lor, indiferent de calitatea pe care o avea, persoană fizică sau juridică.

Mai mult ca atît, prin prisma art. 21 alin.(5) Cod penal, legiuitorul nu exclude aplicarea răspunderii penale pentru persoanele fizice, în cazurile, dacă pentru infracțiunea săvîrșită a fost atrasă la răspundere penală și persoana juridică.

Menționează procurorul că, instanța de apel cu derogări de la dispozițiile cuprinse la art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală și-a argumentat soluția de achitare a inculpatului, punînd pe seama persoanei juridice responsabilitatea neonorării angajamentului asumat și respectiv atragerii acesteia la răspundere penală.

Cu referire la argumentul instanței de apel, precum ordonanța procurorului din 17.09.2012, privind abrogarea ordonanței de încetare a urmăririi penale și remiterea cauzei penale organului de urmărire penală pentru continuarea urmăririi penale, contravine prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, acuzarea remarcă că, prin ordonanța de referință s-a dispus reluarea urmăririi penale dat fiind faptului că, ordonanța de încetare a cauzei penale din 13.08.2012, este ilegală și pasibilă anulării, deoarece n-a existat în fapt cauza, care a determinat adoptarea acesteia.

6.1. Inculpatul Bivol Feodor a prezentat referință pe marginea recursului, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate.

6.2. Părțile vătămate Catana Gheorghe, Cociobanu Maria, Bajora Constantin, Cocioibanu Ion prezentând referință pe marginea recursului, au solicitat admiterea recursului casarea deciziei și menținerea sentinței de condamnare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Din textul recursului se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciîndu-le just, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, și în mod întemeiat l-a achitat pe Bivolr Feodor pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c),d) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Rejudecînd cauza, instanța de apel a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c),d) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au

nici un suport legal, or potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.*

De asemenea, recurentul exprimă dezacordul cu faptul, că instanța de apel s-a baza doar pe declarațiile acestuia și a omis să se expună asupra faptului că inculpatul fiind subiect activ al infracțiunii imputate prin rechizitoriu, avea calitatea de persoană care gestionează o organizație comercială, fapt care nu a fost negat nici de către însuși Bivol Feodor, care a reiterat că activa în funcție de director adjunct și care respectiv este confirmat prin ordinul nr.3 din 10.03.2000, a S.A."Fin" din s. Costești, r-nul Ialoveni.

În virtutea celor menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel, în decizia sa, s-a pronunțat referitor la subiectul infracțiunii, făcând o analiză amplă și minuțioasă în această parte, expres a indicat din care motive Bivol Feodor, nu este persoana cu funcție de răspundere, care urma să gestioneze mijloacele financiare ale întreprinderii, precum și marfa recepționată de întreprindere de la producători, calitatea dată revenind nemijlocit directorului general al companiei de vinificație „Fin SA”.

Referitor la conturile bancare, la care face referire recurentul, precum că Bivol Feodor în perioada anului 2009, nu deține conturi de depozit, în nici o subdiviziune a ”Băncii de Economii” și precum că acest fapt denotă că Bivol Feodor avea un scop bine determinat, pentru a obține posibilitatea reală de a se folosi de bunurile părților vătămate, nu și-a găsit confirmare, deoarece recurentul se referă la conturile personale ale lui Bivol Feodor, evitând expunerea instanței de apel referitor la conturile întreprinderii „Fin „ SA, care erau blocate o perioadă îndelungată de timp, motivul fiind embargoul impus de către Federația Rusă față de vinul din RM, iar situația financiară a persoanei juridice nici nu a fost verificată, deși inculpatul a menționat acest lucru permanent de la momentul pornirii urmăririi penale.

Colegiul nu va reține nici argumentul recurentului, referitor la faptul că inculpatul Bivol Feodor la apariția raporturilor cu părțile vătămate din speță, urmarea scopul de cupiditate și nicidecum nu avea intenția și dorința să-și onoreze angajamentul asumat, deoarece după cum a menționat instanța de apel, din materialele cauzei, cât și din declarațiile lui Bivol Feodor Vasile, întreprinderea „Fin” SA, anterior a mai recepționat marfă, struguri de poamă și de la alte persoane, pentru care a achitat o sumă de aproximativ 3500000 lei, fapt care iarăși denotă lipsa intenției lui Bivol Feodor Vasile de a dobândi bunurile părților vătămate, abuzînd de încrederea acestora, or, relațiile anterioare dintre compania vinicolă, cu alte persoane nu au avut careva urmări conflictuale.

La fel, instanța de apel s-a expus detaliat și asupra faptului, că în postura sa de director adjunct al întreprinderii pe care o gestiona, Bivol Feodor, nu avea calitatea de

persoană cu funcție de răspundere din cadrul companiei „Fin” SA or, în cazul de față, ordinul intern privind primirea strugurilor din poamă, precum și achitarea pentru primirea poamei, urma și a fost de fapt emis de către directorul „Fin” SA.

Colegiul reține că și argumentul recurentului referitor la faptul că, instanța de apel cu derogări de la dispozițiile cuprinse la art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală și-a argumentat soluția de achitare a inculpatului, punând pe seama persoanei juridice responsabilitatea neonorării angajamentului asumat și respectiv atragerii acesteia la răspundere penală, de asemenea nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel în decizie s-a expus de nenumărate ori la faptul că, calitatea de persoană cu funcție de răspundere revine directorului general al companiei „Fin,, SA, care urma să gestioneze mijloacele financiare ale întreprinderii, precum și marfa recepționată de întreprindere de la producători , care și s-a achitat cu părțile vătămate, mai mult ca atît, după cum s-a menționat în speță sunt prezente relații de ordin civil și nici de cum penal, astfel, nefiind prezente careva derogări de la art.325 alin.(1) Cod de procedură penală.

Deasemenea, instanța de apel just și-a expus poziția referitor la ordonanțele din 13.08.2012 și 17.09.2012, or la baza achitării lui Bivol Feodor de comiterea infracțiunii imputate stau un șir de alte momente și probe ce resping suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Pe această linie de idei, Colegiul penal menționează, că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra achitării inculpatului de învinuirea comiterii infracțiunii imputate, luînd în considerație totalitatea probelor care, în ansamblu, resping temeinicia învinuirii aduse de organul de urmărire penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe care le-a considerat întemeiate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Prin urmare, motivele aduse de către recurent, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca teme pentru recurs prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea deciziei. O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu

persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în cauza penală în privința inculpatului Bivol Feodor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu